

V Praze 27. září 2019
Čj.: 806/19

Stanovisko

k návrhu zákona o dani z vybraných digitálních služeb

I. Úvod

Cílem návrhu, dle předkladatele, je narovnění podnikatelského prostředí v odvětví vybraných digitálních služeb mezi společnostmi založenými na tzv. tradičních modelech a digitálních společnostech.

Je skutečností, že digitální technologie transformují tradiční obchodní modely společností do modelů zcela nových a díky svému globálnímu rozsahu i při dodržování všech platných zákonů fakticky čelí nižšímu efektivnímu průměrnému daňovému zatížení než společnosti na bázi „tradičních“ obchodních modelů.

Globální charakter společností poskytujících digitální služby potřebuje také globální přístup k řešení daňové problematiky těchto společností, a to na úrovni OECD. Problémem je, že se dosud nedaří ani sjednotit přístup ke zdanění těchto společností na úrovni Evropské unie. Proto některé státy zavádějí svá unilaterální opatření v některých okruzích zdanitelných příjmů. Jen Česká republika se v návrhu zákona rozhodla zdanit všechny 3 vytipované okruhy zdanitelných příjmů, a to nejvyšší sazbou v EU tj. 7%.

II. Připomínky a návrhy změn:

Předkladatel uvádí, především ve vypořádání připomínek, že rozsah zdanění i sazba je politickým rozhodnutím. O to více je třeba ve zprávě RIA vyhodnotit možné dopady a rizika takového politického rozhodnutí.

Popis a čísla o existujícím stavu v oblasti digitálních služeb se ve zprávě RIA nedočteme. Některá čísla a ekonomické dopady jsou zahrnuty v důvodové zprávě, ale nejsou dostatečná a ve zprávě RIA chybí jakákoli analýza subjektů, kterých se uvažované zdanění bude týkat a jaké budou dopady stanovené sazby daně.

Daň z digitálních služeb je dle navrhovatele a i dle EK daní nepřímou, ale fakticky se vychází ze zdanění příjmů a nikoliv spotřeby, tak jak to platí pro nepřímé daně. Především riziko z arbitráže při neplnění smluv o zamezení dvojího zdanění by si zasloužilo hlubší rozbor. Tímto problémem se zabývá důvodová zpráva na str. 33, ale z hlediska možných dopadů by to mělo být analyzováno ve zprávě RIA.

V důvodové zprávě na str. 37 je uvedeno, že „nová daň z vybraných digitálních služeb bude součástí základu daně z přidané hodnoty... Toto by mělo být zcela jednoznačné a nikoli ponecháno na vůli plátce daně. Mělo by to tvořit spolu s cenou základ pro DPH, tak jako spotřební či energetické daně. Z hlediska DPH jsou např. reklamní služby na internetu zdaňovány u podnikatelských subjektů (spotřebitelů) formou reverse charge. Problém je samozřejmě poskytování služeb osobami neusazenými na území ČR osobám nepovinným k dani, kde by se

poskytovatelé měli registrovat a daň přiznat a zaplatit, což se neděje. K této problematice nejsou k dispozici žádné údaje.

V popisu stávajícího stavu se konstatuje, že pokud nejsou splněny zákonné podmínky výše uvedených právních norem, což obecně může ve větší míře platit v případě vybraných digitálních služeb, na které se nová úprava zdanění vztahuje, v mnoha případech tak vůbec nedochází ke zdanění těchto aktivit na území České republiky. Chybí však jakákoli analýza či příklady, kdy podmínky pro dosavadní daně splněny nejsou a kdy má daň z digitálních služeb opodstatnění.

Je uvedeno, že se plátcem daně může stát osoba, která není usazena v tuzemsku a ani nevykonává další aktivity na území České republiky a tato osoba si nemusí být vědoma své registrační povinnosti – potom je nepochopitelné proč je zavedena extrémně krátká legisvakannční lhůta 1 měsíc. V tomto období nelze ani nastavit příslušné softwary ke splnění povinnosti. Navíc zcela chybí zdůvodnění, proč není stanovena editační povinnost správce daně k řešení nevyjasněných otázek ke splnění daňových povinností těchto společností.

Při úvahách o výběru variant zcela chybí porovnání s dalšími státy EU a zdůvodnění proč byl vybrán nejagresivnější model zdanění digitálních služeb.

Identifikace nákladů a přínosů je podrobněji zpracována v důvodové zprávě, zatímco ve zprávě RIA je zcela nedostatečná.

III. Shrnutí připomínek ke zprávě z hodnocení dopadů regulace (zpráva RIA)

Předložená Zpráva o hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o dani z vybraných digitálních služeb je zcela nedostatečná, nerespektující pravidla pro zpracování Zprávy RIA.

Pracovní komise Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace k návrhu **zákona o dani z vybraných digitálních služeb** uplatňuje tyto **zásadní připomínky**:

- 1) Doplnit popis existujícího stavu v oblasti digitálních služeb v České republice s mezinárodním přesahem;
- 2) Doplnit analýzu rizika z arbitráže při neplnění smluv o zamezení dvojího zdanění v případě zavedení navrhované daně;
- 3) Dopracovat analýzu dopadů pro poskytování služeb osobami neusazenými na území ČR osobám nepovinným k dani, kde by se poskytovatelé měli registrovat a daň přiznat a zaplatit;
- 4) Doplnit analýzu či příklady, kdy podmínky pro dosavadní daně splněny nejsou a kdy má daň z digitálních služeb opodstatnění;
- 5) Zdůvodnit zavedení extrémně krátké legisvakannční lhůty 1 měsíc;
- 6) Pro uvažované varianty doplnit porovnání s dalšími státy EU a zdůvodnění proč byl vybrán nejagresivnější model zdanění digitálních služeb;
- 7) Dopracovat analýzu nákladů a přínosů uvažovaných variant.

IV. Závěr

Pracovní komise Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace **na základě posouzení zprávy z hodnocení dopadů regulace doporučuje** Legislativní radě vlády, **aby ve svém stanovisku doporučila vládě návrh zákona o dani z vybraných digitálních služeb neschválit vzhledem k výše uvedeným zásadním připomínkám.**

Vypracoval:
Ing. Jiří Nekovář, Ph.D.

prof. Ing. Jiřina Jílková, CSc.
v. r.
předsedkyně komise